

etenduse olen mina mitu korda „Estoonia“ teatris „Aida“ näinud, pean veel üks kord toonitama, et pr. Olak-Mikk kunstiväärtuslikelt eesotsas seisab. Mitte ainult vokaalselt, vaid ka lavallikelt kujutab ta hmeilusa Aida tüüpi, mida ma üheks paremate hulka tunnustama pean, mida ma näinud olen. Kõige tähtsam on see, et tema iga kord kuulajad oma soojusega hõõgutatud interpretatsiooniga hurmab. Amneris'i osatäitjana esines pr. Rakko, keda meie juba mitmet korda vähemates osades kuulnud oleme, mida ta ka rahuldavamalt täitnud on. Et teatrijuhatus ka noorematele lauljatele suuremad ja vastutavad osad laulda annab, on ühest poolt tunnustamisväärne, kuid teiselt poolt peaksid orkestrijuhid, rezhissöörid ja teised muusikatundjad enne ära hindama iga laulja, kas tema selle tarvis juba küps on. Pr. Rakko on tubli muusikalise haridusega, et tema ilma orkestriproovideta niisugust vastutavat osa takistufeta läbi viia jõudis. Häälte poolt oleks pr. Rakko selle osatäitjaks väga kohane, sest temal on ilusa ja täie kõlavusega kontraalto, eriti alumises registris, ainult tuleb kahtseda et tema heade lauluõpetajate juure juhtunud ei ole ehk veel vähe õppinud on, sest just häälte koolitamisest on puudused. Toonandmise juures tarvitab lauljanna vähe hingamise õhku, mille tagajärjeks tume kõlavus on. Teistes oktaavis helid „do, re ja mi“ lauldakse „migi“ga, mis nendele helidele pörisema kõla annavad. Kontraalto ei tohiks mitte rinna registrid „falsetti“ registriga segada, ning peaks ikka ka ehk si peale esimeses oktaavis seda lahutama. Aemas registris on helid liiga kitsa kõlavusega, ja ülepea refonaatorid ei funktsioneerid täielikult. See täielik legato laulmine, kus üks heli teise woolab, ja fiiski kõik sõnad selgesti kuulda on, nimetatakse „belcanto“ks. Ja see puudub ka pr. Rakkol. Kui lauljanna kõik need puudused kõrvaldada võiks, siis ainult peaks tema niisuguseid vastutavaid osasid oma peale võtma. Bastafel korral peame sopraaniga leppima, kui tema kõigile teistele nõudmistele vastab. Soodsam oli teise debüürandi ülesastumine kolmapäeval „Radamefi“ osas. Hra Des laulis siamaani kõrgemad baritoni osad, nõnda et tema esinemine ühes raskematest tenori osadest üllatavaks oli. Tema ilusavärviikas tenor nõuab ka veel tublisti koolitamist, eriti hingamiskunstis, millega hra Dts tagasihoidlik on, sellepärast ei ole temal võimalust oma kõrgete helidega hiilgada. Mõnustast mõjus see oli, et hra Dts seda osa Eesti keeles laulis, mis meie kõik selle aja Saksa keeles kuulama pidime. Kui „Estoonia“ omale vastava tenori mu-

retseida tahab, siis peaks tema õppima saama, sest tema õigu ja lootustega tulevikku waadates. Pr. esines hra Pirchan Amonas muusikalist fraaserimist ja temper bariton on Saksa laadi koolit hiiilgam kõlavus puudub. Pr osatäitjaks oli hra Jõe, kes vokaalselt kaunis nõrk oli. Täi kõlawa häälega ja selge diktsioon. Põlluaas, keda ma esletendusel Peale hea muusikalise ettehande, juurepärasine lavastamine, itlln sude stsefeadmine Sent M'abe kaasa aidanud. Misjuguise hooleg semad asjad käsitatud on, tõendab esimeses waates, teises pildis jum tamise ajal lavastiku taga laulak tes teatrites koorilauljad ette kann nii hea lauljanna ette kandis, k kohson on, mis selle tseentse er netas. Etta on ilmanähtam, kui fasti hästi seatud hääl kõlab.

„Aida“ 24. 2 23

Esmapäeval, 19. jkp. ja kolmapäeval, 21. jkp. lavastati ooperit „Aida“ jaolt uude osatäitjatega. „Aida“ lavastamine on „Estoonia“ teatrijuhatusel üheks õnnelikumaks juhtumiseks, sest kümme järjestikku väljamüüdnud maja on ka Tallinna kohta tugev saavutus, jeda tähele pannes, et „Aida“ siuliselt taagiline on ja muusikaliselt tõsisemate kunstitööde hulka kuulub. Et mõni moodi ooperett ehk muusikaant tõmbepala on, see ei ole imetew, sest need on laimatele masfidele kergemalt aruandavad. Peale est-

„Estoonia“ teater.

Prsk 23
1. 7.

Täna, pühapäeval, mängitakse: kell 8 homm. Verdi sop. „Aida“. Peaosades Olga Olak-Mikk, Alina Rakko, Karl Dts, Karl Wittol, Bernh. Hansen, J. t. Muusikajuht Arthur Rapp, lavastaja R. Noorlein.

See on kõige suurevõimssem ja küpssem ooperilavastus, mis Eestis seni nähtud, sellepärast mõist tühast kui ka järgnevaid etendusi laulupeo publikumile kõige soojemalt soovitada.